

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24681/2023
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Секулић, адвокат из ..., против тужене Аутономне покрајине Војводине, коју заступа Правобранилаштво Аутономне покрајине Војводине, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1509/23 од 01.06.2023. године, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1509/23 од 01.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1509/23 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2611/22 од 27.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име враћања – стеченог без основа исплати 600.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.03.2012. године до исплате и износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 13.06.2012. године до исплате, као и да му накнади трошкове поступка са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 40.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1509/23 од 01.06.2023. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена а пресуда Основног суда у Новом Саду П 2611/22 од 27.01.2023. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла да побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против другостепене пресуде, као изузетно дозвољеној.

Предмет правне заштите је захтев за исплату укупног износа 700.000,00 динара, а по основу стицања без основа. Побижана одлука заснива се на утврђеном чињеничном стању да уговор који је тужилац закључио са туженом, насловљен као уговор о преузимању дуга, није потписао дужник, те да се у овом случају ради о уговору о приступању дугу а не о уговору о преузимању дуга, као и на чињеници да је у току извршни поступак који је тужилац покренуо против главног дужника. Пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у оваквим случајевима (јер и закон јасно прописује да код уговора о преузимању дуга, мора бити прибављена сагласност главног дужника) па стога нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Посебна ревизија се не може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка. Сходно изнетом, применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради стицања без основа тужилац је поднео 29.03.2022. године. Вредност предмета спора је 700.000,00 динара. Овај износ према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме побижана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд применом члана 404. ЗПП нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић